

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm S. Afrae, Antea Meretricis; ex eo quod est apud V. P. Laurent.
Surium. Passa est Anno Dominici Natalis 303. Marcelli Papæ 7. Diocletiani
Imperatoris vigesimi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

rificè ac reuerenter, ex priori monumento odorem suauissimum, summeque delectabilem eructante, in marmoreum fuit translatum sacrophagum. Biennio verò post idem Gregorius solenni ritu honores ei, vt reliquis diuis, cōcessit, Nonis Augusti: pridie diei obitus eius: quibus anniuersariam eius solennitatem in Ecclesia agipræcepit. At SS. D. N. Paulus Quartus Rom. Pont. in hunc retulit diem; ob festum Beatæ Mariæ ad Niues, quod in Nonas Augusti incidit.

MARTYRIVM S. AFRÆ, ANTE A
Meretricis; ex eo quod est apud V. P. Laurent.
Surium. Passa est Anno Dominici Natalis 303.
Marcelli Papæ 7. Diocletiani Imperatoris vigesimi.

Adscribitur
catalogo SS.
Dies obitus
eius 8. Idus
Augusti.

Vide Tomo
2. Annal. C.
Baron.

NARCISCVS Episcopus, cum sæuiente in Christianos persecutione, cum Felice Diacono suo Augustam Vindelicorū venisset profugus, nesciretq; quo diuerteret, ad Afrā meretricē ingressus est. Illa existimās viros, honestate conspicuos, non nisi turpitudinis studio eò deflexisse, ilicò coena opiparè instructa, fūco meretricio de more ornata, ad flagitiosus actus sese composuit. Porro antistes cum ad sumendum cibum accessisset, & primū toto corpore, vultu, oculisque ad orationem se componeret, illa, cuius omnis orandi consuetudo non modò ignota, sed ne visa quidem esset, insolita viri pietate stupefacta, inquit quis esset. Cumq; Christianorum eum Episcopum esse cognouisset, mox salutarī pudore suffusa, & timore pariter correpta, ad eius se pedes

5. August.
Narcissus Episcopus venit Augusti.

Antè cibum
orat more
Christiano.

Afra peccatricem se fatetur.

pedes abiecit: ac impudicitiae suae labem confessa est. Cui Narcissus verbis protinus lenissimis Christi Iesu bonitatem explicuit, hortatusque ut impudico & flagitioso vitae genere relicto, cum Christo in gratiam rediret, haud difficulter fecit, ut prioris vitae pertæsa, ad matrem suam, Hilariam nomine, abiret, eidemque & Narcissus monita, & animi sui propositum aperiret. Porro Hilaria, audita Narcissi Episcopi fama, illic cum filia in Christi amorem exarsit, & se suaque omnia antistiti permittens, sacro baptismate veteris vitae delictis ritè expiatis, Christiana secula suscepit; & Afra cum tribus puellis, Digna, Eutropia & Eunomia, ab infœlici dæmonis feruitute ad Christi stipendia transiit.

Afra Iudici offertur.

Gaij Iudicis ad Afram oratio.

Sæuiebat tū temporis Augustæ atrocissima in Christianos persecutio; & inter alios ipsa etiam Afra, propter actiones meretricias notissima, ab impietatis satellitibus compræhensa est: cumque esset oblata Gaij Iudici, ille ut eam à Christianæ fidei professione euocaret, atque ad Veneris sacra repetenda induceret, blanditijs ac promissis diu multumque certare. Mira namque demonis fraude insidijsque instructus, huiusmodi sermonem ad eam habuit; Afra, ecquæ mentis dementia à Deæ nostræ Veneris sacris in spem adeò vanam te impulit, ut ab eo, qui propter summam imbecillitatem in Crucem actus fuit, mercedem aliquam post hanc vitam expectes? Et ut concedam eum diuina potentia præditum esse, quem tu colendum, Christum inquam, suscepisti, certè si Christianorum dictis fidem adhibemus, tu quæ ab infantia libidinis labe foedè contaminata es, Christi gratiæ particeps fieri nullo modo

modo potes. Quare te horror moneoque, vt ab hac mētis tuæ stultitia resipiscas, & imminentiū *Afræ respon-*
 suppliciorum atrocitatem Veneris sacrificijs *sum fiducia*
 redimas. Ad quæ Afræ; Equidem fateor me *plenum.*

Christi gratia indignissimam esse, sed ea est eius benignitas & misericordia, vt facilè cuius ad meliorem frugem redeunti ignoscat, suisque etiam beneficiis mirificè exornet, & cælestis gloriæ participes faciat. Quare nihil moror, corpus hoc, quo diu ad omnipotentis Dei iniuriam abusus sum, supplicijs subdatur, excrucieturque, modò præteritorum scelerum venia impetrata, ad requiem pertingam sempiternā.

Gaius, hoc responso accepto indignatus: Meretricem, inquit, istam pessimā flammis viuam *lubetur vias*
 exurite. Mox rapta à ministris, & ducta in insu- *ignibus con-*
 lam fluuij, quem Licum vocant, ibique expolia- *cremari.*
 ta & ad palum religata: subiectis vndique sar-
 mentis breuissimo ignis supplicio ad æterna cæ-
 lestis patriæ gaudia transmissa est. Stabant iuxta *Obit.*
 fluuium Digna, Eunomia & Eutropia, eius quō-
 dam nefario in opere sociæ, & iam tum cælesti
 lauacro expiatæ; quæ cum se in Insulam traduci
 curassent, aduocata matre, quæ noctu cum sa-
 cerdotibus eò venit, corpus beatæ martyris ab
 ignis incendio nihil læsum inde asportantes, in *Corpus eius*
 monumentum secundo ab Vrbe milliaro intu- *nihil læsum*
 lerunt. Quod ob factum, & illæ similiter iussu *ab igne.*
 Iudicis, eodem supplicij genere, sexto à passio-
 ne beatæ Afræ die, martyrij palmam apud
 eius sepulchrum in oratione excu-
 bantes, adeptæ sunt.